

- προσευείροντος, καθὸ καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ οἰκοδομεῖσθαι ὡς πόλιν ἀλλαχοῦ προκατήγγεται. οἷς ἐπομένως καὶ τὸ ἀνέφικτον τῶν κριμάτων (τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου, κατὰ τὸ λόγιον, ἢ εἰς τὰ ἔσχατα τούτου ἀφίκετο;) ἀβύσσῳ πολλῇ παραβάλλεται (ἦντινα δεῖ ταύτην νοεῖν ἢ τὴν ἐν ἀπεριορίστῳ τε καὶ
- 5 ἀνεξευρέτῳ οἶονεῖ τινι πυθμένι τὸ ἑαυτῆς γνωστὸν ἑναπολαμβάνουσαν;). τοιαῦτα γὰρ τὰ κατὰ γῆν τῶν ὑδάτων συστήματα τῇ τῆς ἀβύσσου κατωνόμασαι κλήσει. νοοῖτο δ' ἂν τὰ προεφωδευμένα τοῖς τὴν διάνοιαν θεωρητικωτέροις καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα μεταφισταμένοις ἀπὸ τοῦ γράμματος. καὶ κατὰ ταῦτα οὐρανὸς μὲν ἢ πάντα τὰ κατ' ἀρετὴν συνέχουσα τε καὶ περισφίγγουσα
- 10 κατὰ τὸ κρεῖττον εὐσέβεια, ἢν ἔλέφ' δεδωρηθῆναι κύριον, ἀλλ' οὐκ ἐμμίσηθ' ὁδοῖσι (τίνι γὰρ ταύτῃ;) τοῖς οὐδὲν προεισηνεγκεῖν ἔχουσι καὶ Παύλῳ τῷ θεῷ δοκεῖ, ὁπηγίκα πάντας μὲν ὑπὸ ἁμαρτίαν συγκεκλεισθαι, μόνη δὲ χάριτι σεσῶσθαι σοφῶς ἄγαν παρέστησε, νεφέλαι δὲ αἱ τὰς ἀνθρώποις ἐπεράστους ψεκάδας, αἱ Χριστὸς εἰσι κύριος, ἐκ μετεώρου σοφίας ἀληθεστάτη προγνώσει
- 15 τοῖς κάτω προχέουσαι, ὧν τῷ δίψει φλεγόμενοι, ὅτε κατὰ τὸ ἀμύθητον τοῦ πόθου ἐρωτικῶ πάθει καὶ 'ἐν ἐρήμῳ γῆ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ' μὴ ἀπ' ἐλπίδος ποιούμενος τὸ ποθοῦμενον, ἦτε κατὰ τὰ ἔσματα νύμφη ψυχῆ· ὁ μὲν περιπαθῶς μάλα 'ἐδίψησέ σε ἢ ψυχῆ μου' πρὸς τὸν ποθοῦμενον ἀνεφθέγγετο, ἢ δὲ πάλιν ἐπιθυμητικῶς πάνυ τοῦ ἐραστοῦ περικαιομένη 'δειχθῆναι
- 20 τε τὴν ὄψιν καὶ τὴν φωνὴν ἀκουτισθῆναι' πόθῳθεν ὅτι μάλιστα πρὸς αὐτὸν ἐποτινιάτο καὶ ἀνεκάλει τὸ δίψος ἐμφαίνουσα. [9] οὐκ ἂν δέ τις ἀκούστων ἀκουστέον νεφέλας ἢ τοὺς προφήτας, οἷς καὶ σκοτεινὸν ὕδωρ τὸν διδασκαλικὸν ὡς ἐν συμβόλοις λόγον ἑναποκεῖσθαι ὁ παρὼν ἠνίξαστο μελωδὸς καὶ τῶν προφητῶν ὁ μεγαλοφωνότατος Ἡσαΐας, εἴπερ ἐχέγγυος τὸν λόγον
- 25 πιστώσασθαι, εἰς τοὺς προφήτας οἶμαι τὴν ῥῆσιν ἑναπερείδων, ὡς νεφέλας τε πέτασθαι τούτους καὶ ὡς νεοσσὸς αἰτῶν διηγόρευσε· καὶ τῷ ἡγαπημένῳ δὲ πάλιν ἀμπελῶνι μὴ βρέχειν εἰς αὐτὸν ὑετὸν ἐντελεῖσθαι κύριον τὰς αὐτὰς δὴ ταύτας νεφέλας ἐπαπειλεῖ, ὧν καὶ μέχρι τὴν θεῖαν ἀλήθειαν ἀφικνεῖσθαι οὐδεὶς ἂν ἀμφιβάλῃ, ὅτι μὴδὲ μετ' ἐκείνους τῆς κατ' ἐκείνους ἀληθείας ἐγκώμιόν τις ἄλλος ἡμῖν ὑπολέλειπται. δοκῶ δὲ μοι καὶ ὄρη θεοῦ τοὺς αὐτοὺς
- 30 τούτους κατονομάζειν τὰ νῦν, οἷς ἐνάμιλλον τὴν κατενώπιον κυρίου προπορευομένην δικαιοσύνην καὶ εἰς ὁδὸν εἰρήνης τὰ διαβήματα κατευθύνουσαν τίθεται. εἴη δ' ἂν αὕτη Πέτρος καὶ Ἀνδρέας καὶ Παῦλος καὶ ὁ κατ' ἐκείνους ὄντως θεῖος χορός, ἐν οἷς ἑκατέρους πολὺ μὲν τὸ ὑψηλὸν καὶ τῆς κάτωθεν
- 35 περιαγωγῆς τε καὶ ματαιότητος τὸ ἀναχωρητικὸν καὶ τοῖς ἄλλοις [fol. 39v.] ἀπρόσοδον, πλεῖστος δὲ ὁ τῆς σοφίας βυθὸς καὶ τὰ κρίματα ἀνεξεύρετα· τοῖς μὲν ἐν τῷ προφητεύειν ἢ διὰ τῶν ἐν συμβόλοις ἐπὶ τὰ μέλλοντα χειραγωγία ἔσθ' ὅπη καὶ μὴ διὰ τῶν πάντη ἐπαινουμένων προβαίνουσα, ὁποῖα τὰ περὶ τὸν θεσπέσιον Ὄσην πεπραγμάτευται, τοῖς δὲ ἐν τῷ καταγγέλλειν τὸν λόγον

1. Ps. 121,3. 3. Iesai. 40,13. Röm. 11,34. 11. Galat. 3,22. 16-18. Ps. 62,2.
 19 f. Cant. 2,14. 22. Ps. 17,12. 26. Esaias 60,8, 40,31. Proverbia 24,52 (30,17).
 26 ff. Esai. 5,1-7. 31 ff. Ps. 84,14. 36 ff. Röm. 11,33; Hos. 1,2.